

35. Vezess!

Keresztyén ifjúsági vezetők módszertani lapja

A cél változatlan

*Evangelium és aprópénz
Keresztyének a Szigeten*

ProChrist

Ünnepek

Mózes és Józsué

Kényes kérdések

Készíts honlapot!

*Aktuális téma:
a táborozás*

35. Vezess!

Keresztyén ifjúsági vezetők módszertani lapja

Uram, vezess engem, hogy én is Hozzád vezethessek másokat!

A tartalomból:

- A cél változatlan, a módszer változó / 3
 - Tíz év / 4
- Szilágyi Domokos: Viszonylag / 4
 - E lap főszerkesztője / 5
 - Közösség / 5
- Evangélium és aprópénz / 6
 - KIE hírek / 8
 - KIE programok / 9
- Úton Jézus Krisztussal / 10
- Interjú Sípos Lászlóval / 10
 - Pepsi Sziget / 11
 - Ünnepeinkről / 12
- Kányádi Sándor: Noé bárkája felé / 14
 - Áprily Lajos: Fájdalom / 14
 - Könyvajánlat / 15
 - Hitvallás / 16
- Ady Endre: Teveled az Isten / 16
 - Készíts honlapot / 17
- Balázs F. Attila: Az irgalmas szamaritánus / 18
- Ady Endre: Rózsaliget a Pusztán / 18
 - Nagy Emma: Nyári strófa / 18
 - Miért megyünk táborba? / 19
 - Tábori morzsák / 20
 - Minden szabad nekem... / 22
 - Meghúzzuk-e a határokat? / 23
 - A munkamegosztásról / 24
 - Tábori konyha / 26
 - Nyári receptek / 27
 - Kézműves ötletek / 28
- Ha már mehetnékünk van... / 29
 - Játékok / 30

A cél változatlan, a módszer változó

Az 1844-ben alakult KIE 1855-ben fogalmazta meg a célkitűzését az ismert Párizsi Alapban. E szerint a KIE olyan közösség, ahol azok a fiatalok vannak együtt, akik Jézust személyes Megváltójuknak fogadták el, és együtt munkálkodnak Mesterük országának a fiatalok között való terjesztésén. Ez a cél változatlan az 1844. óta sok változáson átment világban. Hány rendszer múlt el, és lett a történelem egy-egy fejezete!

Ma egy gyorsan változó világban a sokszor magára maradt fiatalság gondolkodása, érzésvilága és magatartása is változik. A felbomló családokból kikerülő fiatalok keresik helyüket, várják kérdéseikre a megoldást jelentő választ. Sokféle tanítás, szenvedély fenyegeti és teszi tönkre életüket. Ezek között a fiatalok között van hivatása a KIE-nek, és meg tudja mutatni az egyetlen megoldást Jézus Krisztusban. (János 14,6) A fenyegető veszélyekkel szemben ő tudja megadni a védelmet úgy, mint a járványok ellen a védőoltás.

A mai KIE tagoknak – elsősorban a vezetőknek – állandóan tanulni, figyelni kell mindazt, ami a fiatalok

kérdéseit illeti. Mindenek felett azonban rendelkezni kell, és lehet azzal a jézusi

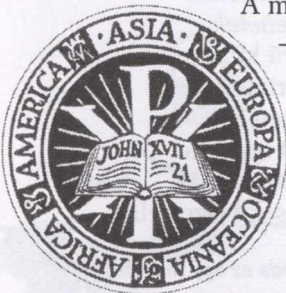
szerepettel, amely mentő és óvó szeretet. Ha ez megvan, akkor megadatik olyan felülről a bölcsesség ahhoz, hogy adott esetben hogyan mondjuk ki az igazságot, mutassuk meg a mai fiataloknak is a helyes gondolkodás és magatartás boldog és boldogító útját.

(Jakab 3,13-18).

E változó világban mi idősebbek, akik a KIE-ben találtuk meg életünk értelmét, a KIE-ben kaptuk meg az életre szóló barátokat–testvéreket, szeretnénk mindig jobban imádkozó háttérrel lenni a KIE mai munkája minden ágának. Ezek közül kívánok én is egy lenni addig, amíg Isten élte. Minden nap szívügyem mindaz, ami a keresztyén ifjúsági munkában ma van, és aminek mindig jobban ki kell bontakoznia.

Ilyen a KIE székház, a KIE tábor, a KIE sajtó, a KIE ifjúsági irodalom, a vezetőképzés és minden megoldandó kérdés. Isten áldja, őrizze és vezesse a mai KIE munkát a Szentlélek világosságában és erejében (Róma 8,14)!

Kovács Bálint

Tíz év...

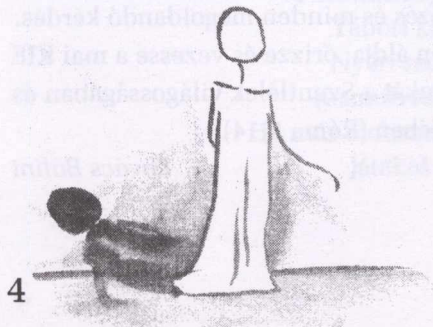
„A teremtett világ sóvárogva várja
az Isten fiainak megjelenését.”

(Rm 8, 19)

EZEMBEN van az első Vezess!.
Szeverényi János beköszöntőjét
olvasom. Emlékszem az indulás,
az 1990-es év hatalmas
lendületére, sodrására. Azt
hiszem, az akkor megjelölt úton
járunk most is, bár nagyon sokat
változott a világ. Itt van előttem a
22. szám is, ezzel vette át a
szerkesztést Denke Villő és Silló
Melinda. Újabb öt év telt el, és
azt látom, hogy a „Vezess!” körül
kialakult munkatársi csapat nem
kis része változatlan maradt.
Köszönjük Villőnek és
Melindának a „Vezess!” elmúlt öt
évet, és ennek a csapatnak az
összetartását. Remélem, hogy
még nagyon sokáig együtt
dolgozhatunk a KIE, a „Vezess!”,
a munkatársképzés ügyéért.

Martonné Szalóky Eszter

Szilágyi Domokos:

Viszonylag

boldog lehetek,
hogy törődhetem veletek,
mert magammal is így törődöm;
viszonylag sokat tehetek,
ha fölismerem bennetek
mindazt, mi jó s mi rossz e földön;
viszonylag csak hasznomra van,
ha bennetek nézem magam,
megtudni: mért és hogyan élek;
viszonylag biztos igazam
innen orzom minduntalan –:
a világ léptéke a lélek;
viszonylag jól dolgozhatom,
míg példátokból tudhatom:
a lélek léptéke a munka;
viszonylag ékes szavakon
csak így, csak így indíthatom
önmagam felétek útra; –
viszonylag boldog lehetek
s elégedett: hogy *tehetek*,
hogy eme gyönyörű kínomnak
élhetek, s hogy tiértetek
láthatok én és érthetek
s ti érettem –: mert így lehet
elejét vennem az iszonynak,
hogy boldog lehessenek viszonylag.

Ezt a verset küldi Melinda az egy mondat
helyett...

E LAP FŐSZERKESZTŐJE

*„Isten segítségével hatalmas dolgokat viszünk véghez.”
(Zsolt 60, 14)*

A lap olvasói közül már nagyon sokan ismernek. Most mégis új minőségben kell bemutatkoznom, úgy, mint a lap főszerkesztője. Talán a fényképet néhányan tekinthetik szimbolikusnak, de nem volt vele ilyen tervem. Ő Dani, nyolc hetes, második gyermekünk, és azt hiszem már egészen ügyesen fürdetem.

A Vezess! idén lesz tíz éves. A címlapon a felirat hirdeti: keresztyén ifjúsági vezetők lapja. Ezt a küldetését betöltötte, és a célkitűzés marad ugyanez. A formája egy kicsit változott, nagyobb lett és a tördelés sem a régi. A szerkesztőség terve, hogy a jól megszokott rovatok megmaradnak, és néhány újjal bővülnek. Minden számba tervezünk egy tematikus részt, amikor több írás egy téma köré csoportosul. Most a nyá-

ri ifjúsági táborok szervezését próbáljuk segíteni néhány hasznos ötlettel és elméleti fejtegetésekkel.

A szerkesztőség továbbra is várja a javaslatokat, kritikákat, bátorítást és imádságokat.

„Isten segítségével hatalmas dolgokat viszunk véghez.” (Zsolt 60, 14)

Ezzel az igével köszöntöm a Vezess! eddigi és jelenlegi munkatársait.

Marton Tamás

Közösség

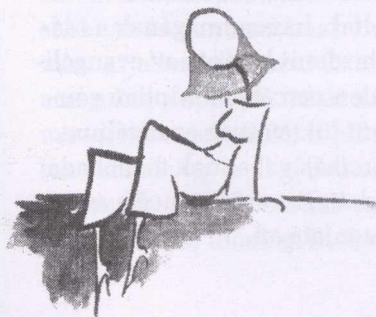
Ha szétnézek a környezetemben, látom, mennyire hiányzik az embereknek a jó közösség. Sokan sem a családban, sem a munkahelyen vagy iskolában, sem a gyülekezetben, sem máshol nem találhatnak barátokat, társakat, egyedül vannak.

Azt hiszem, mindenki tudja, hogy ez miért rossz. A saját baráti, ismerősi körömben igyekszem segíteni a közösségeket, hiszen Jézus is ezt a példát mutatta és adta nekünk. Hiszem, hogy élő közösségben lehet a legaktívabban evangélizálni, sokszor szavak nélkül, pusztán cselekedetekkel, szeretettel.

Ezért tartom fontosnak, hogy a közösségek épüljenek, erősödjenek.

A főszerkesztőségről lemondva nem hagyom abba a munkát, továbbra is vannak feladataim a szerkesztésben. Kívánom, hogy a hosszú szünet után most új formában megjelenő lap minél többeknek jelentsen lelki táplálékot és gyakorlati segítséget a keresztyén ifjúsági munka területén.

Denke Villó

Evangélium és aprópénz

Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek. Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant. Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág, hanem megsanyargatom és szolgálóvá teszem a testemet, hogy amíg másoknak prédikálok, magam ne legyek alkalmatlanná a küzdelemre.

(1 Kor. 9, 24-27)

Ugye, mindannyian jól tudjuk, hogy mit jelent az *evangélium*? A kezdő hittanosok is fűjják a magyar megfelelőjét. A rövid magyarázata is közismert. Igen, az *örömhír* az, hogy Isten emberré lett Jézusban, számunkra kézzelfogható módon azonosult az emberléttel, majd meghalt, hogy megváltson bűneink következményétől, végül föltá-

vokáljak! Vajon lehet-e aprópénzre válni az evangéliumot? Megjelenhet-e a mai átlag keresztyén átlagos napjaiban, vagy meg kell hagyni a teológiai gondolkodás, belső megvilágosodás, hitbéli elfogadás számára?

Ha kedved van, tedd most félre néhány percre ezt az írást, és keresd meg az életpéldében az előbb emlegetett aprópénzeket. (Sok kicsi sokra megy!)

Mit jelentett Pál hétköznapi életében az evangélium? Először: A több zsidó vallási és politikai vonal közül az egyik legszigorúbbhoz, a törvényt és annak betartását mindenek fölé emelő farizeusi irányzathoz tartozott. Az örömhír megjelenése életében szabaddá tette a törvény feszessége, megkötő ereje alól. De kész volt bármikor visszabújni rég levetett eredeti, szűk bőrébe, ha így kerülhetett közel azokhoz, akik még a törvény nyomorgató súlya alatt éltek. Tehát változatos volt az élete! Másodszor: Nem egy homályos, több, olykor kibékíthetetlen irányban elágazó messiási várakozásban kellett élnie, hanem életében valósult meg az első generációs keresztyének bizonyágtevő életét látva az, amire ősei évezredek óta vártak. Harmadszor: Rányílhathott a szemé a Római Birodalom egészére. A zsidó diaszpóra és anyaország kitágult az egész Birodalomra. Számára a potentátok többé nemcsak a rabbik és a főpapok voltak, hanem magának a császárnak is hirdetni kívánta az evangéliumot. Minden percében, minden gondolatában ott lüktetett az evangélium. Minden porcikájával annak továbbadására törekedett. Ezt erősíti meg a sportverseny hasonlatával.

madt első zsengeként, hogy reménykedhessünk a mi föltámadásunkban. A hívő keresztyén számára belterjes szóhasználatlaltal megfogalmazott megdönthetetlen igazság ez. De hadd pro-

Elmélkedés
Pál apostol
első korinthusi levelének 9. fejezete alapján,
különös tekintettel a 19. versről a fejezet végéig terjedő szakaszra, azon belül a 24. versről kezdődő részre.

Lássuk meg, tökéletesen találó a képe. Mint aki ezerszer végiggondolta, mint aki tényleg aszerint él. A versenyen való részvétel mindig önkéntes vállalkozás – az evangélium elfogadása, továbbadása is önkéntes döntés eredménye. A versenysportolónak a csúcsteljesítmény eléréséhez veleszületett tehetségre van szüksége. A képesség sohasem érdem. A keresztyénné léétel pillanatában felruháztatunk tálentummal, tálentumokkal. Ez ajándék, útravaló. Nem érdem, de használunk, hasznosítanunk kell. Eséllyel indulunk tehát, de ahogy a sportoló csak lemondással, önsanyargató, önfeláldozó, kemény életvitellel, étellel érhet el eredményt, úgy a keresztyén is. Van tehát cél és van jutalom is. Egyik sem földi, éppen ezért örök, minden körülmény között érvényes. És ha a sportolók múltó dicsőségért, elismerésért, vagy inflálódó, sírba nem vihető pénzekért hajtanak, akkor nekünk mennyivel inkább kéne működni a beígért hervadhatatlan koszorúnak, az isteni vállveregetésnek. („Jól van hű szolgálóm...”)

Az atlétikának van esztétikuma. A keresztyén ember életének szépnek, vonzóznak kell lennie. Összességében, minden más, nyomorúság ellenére harmóniát sugározni. Az ökölvívás a sport küzdelem jellegét emeli ki. Kifejezetten adok-kapok sport. Nekem gyorsabbnak és pontosabbnak kellennem, mint az ellenfelemnek. És ez az végül, ami mind a sportra, mind a keresztyén mozgásterre jellemző. A pályán ellenfelek vannak. Így kell győzni. Mellettünk rohannak, velünk vannak egy ringben más vallások, ideológiák, filozófiák,

életvitel kínálatok, üdvösség, azaz örök boldogság ígéreték.

Pál, mint egy igazi játékos–edző miközben edzi társait, magát sem kíméli. Szimpatikus, követésre érdemes magatartás. Neki mindig ott volt a zsebében az aprópénzre váltott és folyamatosan használt evangélium.

Bakay Péter

Fjodor Kuzmics Szologub:

Fohász az ihletért

Még ég a lámpám lobbadozva, görbe fénnel szegény fájó szemem gyötörve. Uram, ha már ily bús rabszolga lettem s meddön múlik el minden nap felettem s mindég csak írnom kell az asztalon, hol folyton ugyanazt magasztalom – add nekem egyszer, csak egyetlenegyszer, hogy az erő az egekig vigyen fel s tökéletest alkossak és dicsőt s örökre elfelejtsem az Időt!

KIE HÍREK

A KIE titkára

Az MKIE-nek három év után ismét főállású munkatársa van. Marton Tamás 1999. november óta a KIE titkára. Családjával Pápán él és ott dolgozik, és minden kedden a Horánszky utcai irodájában található Budapesten. Elérhetőségei: Pápán: 89/324-101, Budapesten: 1/267-05-87, elektronikus levélben: tamas.marton@lutheran.hu

TT 2000

Marton Tamás KIE titkár 2000. június 24-29. között Norvégiában járt a TT 2000 KIE ifjúsági találkozón.

„A TT 2000 egy olyan program, amely kifejezetten a 14-18 éves korosztálynak szól. Az ő világukon keresztül – számítógép, szappanopera, zene, motorozás, stb. – szólítják meg őket a rendkívül felkészült szervezők. Ami leginkább megragadott, az a türelem és felkészültség, ahogyan az élet kérdéseire a keresztyén választ közvetíteni igyekeztek.”

A KIE az ifjúság közötti misszió céljára több munkaágot alkalmaz. Ezen munkaágakat bizottságok, vagy felelősök koordinálják. Ezen felelősök ismertetésével a közvetlen kapcsolatfelvételt szeretnénk elősegíteni, érdeklődés esetén.

Munkaágak, bizottságok

Martonné Szalóky Eszter
Munkatársképző bizottság
8500 Pápa
Gyurácz F. u. 1.
Tel: 89/324-101
E-mail:
eszterm@compunet.hu

Simon Erika
Külügyi bizottság
5600 Békéscsaba
Wlassics stny. 10 III/13.
Tel:66/445-416
E-mail:
simonerika@hotmail.com

Kónya Péter
Ten Sing bizottság
4032 Debrecen
Németh L. u. 35.
Tel: 52/350-607
Mobil:20/973-87-94
E-mail:
csont@movinet.hu

Györfy Regina
Sportbizottság
2800 Tatabánya
Ifjúmunkás út 48. IV/1.
Tel: 34/333-118
E-mail: regghy@gmx.de

Bakay Péter
Nyomkereső referens
5600 Békéscsaba
Fővenyes út 48. IV/13.
Tel:66/457-775
p_bakay@hotmail.com

Dr. Novák Éva
CVJM táborok
9023 Győr
Szigethy A. u. 68.
Tel: 96/440-597
E-mail: enovak@gymsmo.hu

Kisbusz

Az MKIE-nek van egy fehér 9 személyes kisbusza, amely elsősorban a KIE-munkát hivatott segíteni, tehát országos és helyi rendezvényekre egyaránt elkérhető. Ezen túl szerény térítés ellenében (50.-Ft/km+üzemanyag) időnként bére adjuk. Tehát várjuk az érdeklődéseket minden felhasználási területtel kapcsolatban.

Információ és buszfoglalás:
Dobos Pál
1022 Budapest,
Rókushegyi lépcső 9/b.,
tel.: 316-74-52,
e-mail: pdobos@drotposta.hu

Közgyűlés

A Magyarországi Keresztyén Ifjúsági Egyesület éves rendes közgyűlését – a tervezettől eltérően – 2000. szeptember 9-én 10 órai kezdettel tartja Budapesten a Horánszky u. 26. alatt.

Kiadványaink

Játékgyűjtemény	500 Ft
Színjáték gyűjtemény	250 Ft
Táncház kazetta (Leírással)	350 Ft
Vezess! 1-20.	50 Ft
Vezess!20-35.	100 Ft

A kiadványok megvásárolhatóak a KIE irodájában kedden és szerdán délelőtt, valamint megrendelhetők postán, vagy telefonon.

KIE PROGRAMOK

Sport

Országos Egészség (sport) tábor

Nagyveleg
2000. augusztus 5-12.

A 14 év feletti fiatalokat várják.
Részvételi díj: 6.500 Ft.
Jelentkezési határidő: július 20.
Jelentkezni Györfy Reginánál lehet,
2800 Tatabánya, Ifjúmunkás út
48. IV/1.,
tel.: 34/333-118,
E-mail: regghy@gmx.de

Ten Sing

Ten Sing tábor

Telekgerendás
2000. augusztus 14-19.

Részvételi díj 6.000.-Ft.
Jelentkezni Kónya Péternél
(Csont) lehet. 4032 Debrecen,
Németh L. u. 35.,
tel.: 52/350-607,
e-mail: csont@movinet.hu

Ten Sing vezetőképző

2000. október 13-15.

Érdeklődni
Bíró Mónikánál (Bogyó) lehet,
tel.: 52/414 409

Csendeshétvége

KIE csendeshétvége

Velence (Hungary)
2000. szeptember 15 – 17.

„Újra gyökeret vernek lenn,
és gyümölcsöt hoznak fenn.

A Seregek Urának féltő
szeretete műveli ezt.”
(2 Kir. 19:30-31)

Szeretettel várunk: találkozásra,
lelki megújulásra, növekedésre.

Hisszük azt, hogy Isten most is
tartogat számunkra néhány
meglepetést.

Jelentkezni lehet szeptember
8-ig Kisantiéknál.

Kisantal Tibor
8124 Káloz, József A. U. 2/a.
Tf.: 25/496-224
E-mail: kisanti@naplopok.hu

KIE napok

Őszi KIE napok

2000. október 20-23.

Az MKIE négy napos őszi találko-
zót szervez, amely idő alatt több
olyan programra, megbeszélés-
re is sor kerül, melynek részve-
vői azonosak. Ezért kérjük, hogy
mindenki rögzítse az időpontot
abban a reményben, hogy talál
magának érdekes programot.
Reméljük, hogy a találkozás
alkalmával, sok új ismeretség is
kötődhet.

Tervezett programok:

- Választmányi ülés
 - Munkatársképzési koncepció kidolgozása
 - Találkozó az IKE vezetőivel
 - PRO KIE III.
 - VEZESS! előretékinés
- Helyszín: Alberti

Munkatársképzés

A KIE munkáágainak bemutatása

Augusztus 16-20.
Békéscsaba

A szeminárium gyakorlati jelle-
gű, célja a szervezési ismeretek
átadása mellett a gyermek- és if-
júsági munkát színesítő prog-
ramformák bemutatása.

Várjuk azokat a 15 éven felüli fia-
talokat, akik kipróbálnák munka-
ágainkat, és később gyülekeze-
tükben a szervezésbe bekapcso-
lódnának.

Bemutatásra kerülő programfor-
mák: *Sport, Ten Sing, irodalmi
kávéház, nyomkereső, kézmű-
vesség, színjátászás, gospel-est,*
illetve egyes speciális békécsa-
bai programformák.

A szervezésről szóló elméleti
összefoglalók mellett a résztve-
vők mindent ki is próbálhatnak
a gyakorlatban.

Jelentkezés a KIE iroda címén.
Részvételi díj: KIE-tagoknak
5500 Ft, külsősöknek 6000 Ft
(maximum).

Táborszervezés

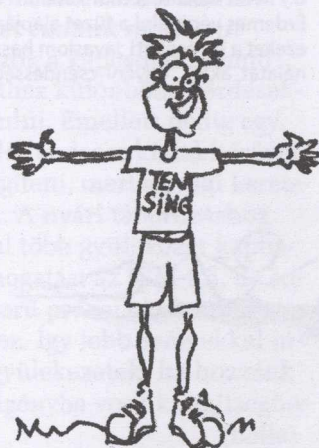
Táborszervező szeminárium

2000. november 3-5.

Alberti

Internet

A KIE honlapját elérheted
az interneten a
www.kie.hu
címen.
E-mail címünk:
kie@kie.hu

A ProChrist evangélikáció egyik ajándéka: a fenti címet hordozó füzetecske, amellyel a német szervezők leptek meg bennünket.

ProChrist mit Ulrich Parzany 2000 19. – 25. März

Meglepetés volt, mert nem mi készítettük a fordítást, a nyomdai munkát és a megjelentetést az Evangelischer Ausländerdienst (Dortmund) bonyolította. Ajándék, mert nekünk nem került semmibe sem.

Az egy-két becsúszott fordítási hiba ellenére is nagyon jól használható a füzet. Valójában a ProChrist lelki utógondozói szolgálatában használják Németországban. Kifejezetten tehát ezért íródott, – nagyrészt Ulrich Parzany tollából (a „Gondolatéresztők”) –, hogy legyen mit azoknak a kezébe adni, akik elindultak a Jézus Krisztus útján.

„Segítség Jézus Krisztus követéséhez” – olvassuk az alcímet. Valójában egy hat hétre felosztott kis bibliaiskola ez.

A témák (rövidítve):

- 1.) Családtagként a keresztyének között
 - 2.) A Biblia – Isten útikönyve
 - 3.) Az imádkozás – beszélgetés Istennel
 - 4.) Megmaradás a hitben
 - 5.) Védettség – otthon lenni a gyülekezet közösségében
 - 6.) Részt vállalni a munkában.
- Érdemes végigélni a füzet alapján ezeket a lépéseket! Javasolom használatát akár egyéni csendesség-

nem is keveset, igehelyek megtanulására serkent, írásbeli feladatok elé állít.

ben is, de inkább közösségben, lelki vezető segítségével. Sokrétű a feladat: elgondolkodtat, olvasztatja a Bibliát,

A füzetet azok kapták, akik részt vettek a ProChrist szervezésében. De mindenképpen használhatnánk valamilyen formában KIE munkánkban, ifjúsági bibliaórákon. Áttekintve a füzetet, rövidítést nem javaslok, – érdemes vele hat héten át dolgozni.

Legyen rajta Isten áldása!

(Lupi)

INTERJÚ SÍPOS LÁSZLÓVAL

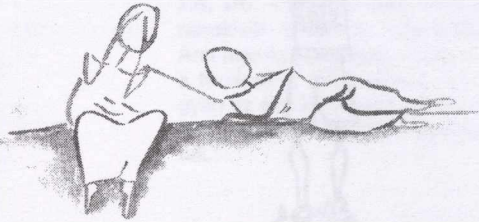
Nyáron a Szigetfesztiválon mutatkozik be először az Ökumenikus Ifjúsági Iroda

Budapest, 2000. márciusában közös irodát hozott létre – az Ifjúsági és Sportminisztérium (ISM) programtervének keretében – a három történelmi keresztény egyház. Az iroda vezetőjével, Sípos Lászlóval beszélgettünk a szervezet céljairól, terveiről, eddigi eredményeiről.

Mi volt megalakulásuk apropója?

Az iroda létrehozásához az adta az ötletet, hogy az ISM felállása után, a társadalmi programterv keretében, stratégiai partnerként kezelték a keresztény egyházakat és leültek velünk tárgyalni az iroda létrehozásáról. Szeretnénk minden magyarországi keresztény közösség számára szolgálni és az együttműködést kiterjeszteni a kisebb felekezetek ifjúsága felé is. **Elmagyarázná ezt konkrétan? Mi történt az elmúlt két hónapban?**

Még elég fiatalok vagyunk, hiszen csak áprilisban indult az érdemi munka. Az elején főleg az iroda berendezésével voltunk elfoglalva. Majd elkezdtük a címlistagyűjtést és felvettük a kapcsolatot az ifjúsági

munkatársakkal, egyetemi lelkészekkel. Az ökumené keretében először a keresztény gyülekezetekkel szeretnénk kifejleszteni a napi kapcsolattartást. Fontos, hogy tudjunk egymás programjairól és áramoljanak az információk az eseményekről.

Kik hozták létre az irodát?

A három egyetemi lelkész, Tarr Zoltán,

PEPSI SZIGET

Interjú Lénárt Viktor
egyetemi lelkésszel

– A keresztény egyházak miért vártak ennyi ideig? Miért csak most mennek ki a Pepsi szigetre? Az első lépés szerinted az irodának köszönhető?

– Nem, az iroda csak nagy mértékben segíti a munkát, de azért nem ez volt a kulcskérdés. A kulcskérdés az egyházak társadalmi szerepvállalásnak színtere. A mindennapok, a napi munka és a feltöltődés tere. Ennek része a Sziget is. A Sziget sokak szemében vörös posztó, mert „a fiatalság elé hamis értékrendet állít”. Szerintem inkább csak korképet ad a mai magyar ifjúság helyzetéről, értékeiről. Nem káosz, hanem kavalkád. Az OKI (Ökumenikus Ifjúsági Iroda) a közös, történelmi keresztény egyházak közötti szervezések csomópontja, így a Sziget is.

– A Krisna sátorok mennyiben lesztek konkurenciái?

– Majdnem szemben leszünk. Térben. Nevezhetsz konkurensnek mindenkit, aki más utat mutat. Ez a gondolat azonban a Sziget szellemiségével összeegyeztethetetlen, hiszen itt nem arról van szó, hogy mennyivel több emberről húzzuk le a rókabőrt és hogy hányat, hanem hogy mindannyian megmutatjuk azt, ami számunkra fontos. Amiben többszáz ezer fiatal talál örömet és mégsem kábítószert. Másfelől pedig a saját, modern és életközeli kereszténység szellemiségével is összeegyeztethetetlen a lelki propaganda, a konkurálás kiélezésének gondolata. Talán tanulunk a történelemből, és már nem a határokat, nem az elhatárolódást, hanem a centrumot, életünk centrumát keressük.

– Mit akartok elérni az ottani munkával?

– Szeretnénk lebontani az előítéleteket, kicsit kinyitni az öklöbe csontosodott ujjakat.

bzs

Lénárt Viktor és Várnai Péter, valamint Gábor Miklós tárgyaltak a minisztériummal és az ő közreműködésük révén jött létre az iroda.

Milyen táborok, programok lesznek a közeljövőben?

Nyáron, a Pepsi Szigeten, a civil szervezetek utcájában lesz egy sátrunk, ahol bemutatkozhatunk azok számára is, akiknek eddig nem sok közük volt a kereszténységhez. Konkrét programunk még nincsen kidolgozva.

Missziós jellegűre tervezik a bemutatkozást?

Szeretnénk a fiatalok figyelmét a kereszténységre irányítani. Előadások valamint beszélgetések fognak itt dominálni. Emellett azt tervezzük, hogy szeptember 22-24. között Révfülöpön egy keresztény ifjúsági vezető konferenciát tartunk, valamint október 21-én kerül megrendezésre az *Ökumenikus Ifjúsági Fesztivál*, amellyel a kereszténység kétezer-, és a magyarországi kereszténység ezer éves fennállását ünnepelnék meg. Itt is előadások lennének, koncertek, teaház, beszélgetések, kelkigondozás, de inkább fesztivál jelleggel: forgószínpad-szerűen, egymással párhuzamosan folynának az események.

Ifjúsági táborok szervezésében milyen segítséget tudnak nyújtani?

Tudjuk, kik azok a kapcsolatteremtő emberek, akikhez különböző kérdésekkel lehet fordulni. Emellett pedig egy pályázatfigyelő rendszer kialakításával szeretnénk segíteni, mert anyagi kereteink nem bőek. A nyári táborozáshoz például sokkal több gyülekezet kaphatott volna támogatást az ISM-től, de sokuknak egyszerű prózai okok miatt nem sikerült ez. Így jobb eséllyel indulhatnak a gyülekezetek, ha hozzánk fordulnak és igénybe veszik segítségünket. (bolla)

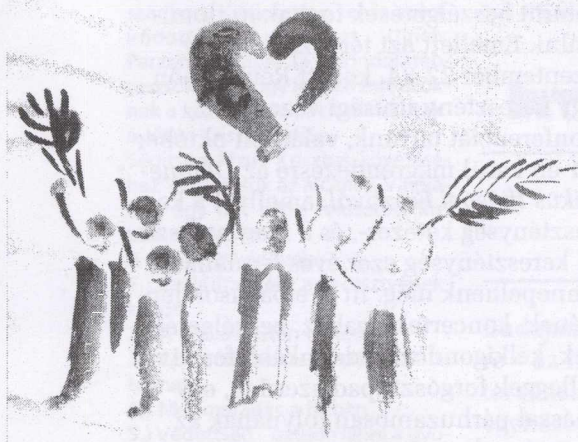
Ünnepeinkről...

„A hétköznapok jönnek-mennek, de századok se mozdulnak az ünnepek állócsillaga alatt.”

Pilinszky János

Szép ruha, ajándék, éneklés, gyertyafény, öröm, jó ételek, családi együttlét, rokonok, nyugalom, istentisztelet, emlékezés, megilletődöttség, szeretet, hangulat, piros betűk...

Ha az ünnep jellemző szavait, jelzőit egymás mellé tesszük rögtön hiányérzetünk támad. Ennyi lenne az ünnep? Hiszen az sokkal több! Milyen régen várjuk! Az ünnep talán leírhatatlan?

Ha nem lennének, nem csak a pihe-nőnapot veszítené el az ember, hanem annál sokkal többet. Valahol az élet lényegét... Hiszen már a Biblia első oldalán ott találjuk, hogy Isten azért szabta meg a teremtett világ rendjét, és azért választja el a nappalt az éjszakától, hogy „meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és az esztendőknak.” (1Móz 1,14)

Akinek nincs ünnepe, az szegény ember. A költő kétségbeesve kérdezi:

„Lesz-e még ünnep a világon?”

Aki a hétköznapok szürke egymásutánjából nem tud kitörni, az maga

is szürkévé válik... Akinek nincs sabbatja (szombatja) – annak nyugalma sincs. Ünnepeinkkel kapcsolatban fontos a megkülönböztetés az elválasztás, de maga az ünnep megélése is.

Vannak nemzeti ünnepeink, családi és egyházi ünnepünk, melyeket bizonyos szinten egyénileg is átélhetünk, de másokkal együtt az igazi... Nézzük meg e három féle ünnepet közelebbről:

Nemzeti ünnepeink

Fontos tudni, hogy miről is szólnak. Nem elsősorban az iskolában megismert eseményeket kell tananyag szerint tudni, hanem hogy tudjuk: mit jelent ez a mára, ránk nézve? Emellett belül érezhetem néhány fontosabb évszám, név tudását, mondjuk az aradi tizenháromét.

Március 15. – egyik legszebb, legbensőségesebb nemzeti ünnepünk. Benne van a fiatalság, a lendület, a tennikészség vágya. Az ifjúság forradalma! Egy forradalom, melyhez a fiatalok a lényegüket – a lelkesedésüket, erejüket, életüket – adták. Mégis méltóságteljes, hiszen akik részt vettek benne, hősök, egyenes emberek voltak, akikre felnézhetünk! A szabadságharc összekapcsolódik az **Október 6-i** nemzeti gyászünnepel.

Október 23.-a. Az 1956-os forradalom sokkal közelebb van hozzánk időben és személyekben is, hiszen szüleink nemzedéke átélhette, vagy részese lehetett a forradalmi napoknak. Nagyszüleinket is megkérdezhetjük arról,

...Ünnepinkről

hogy milyen volt kis hazánk esélytelen küzdelme a nagy birodalommal.

S ebben tudni, hogy valahol örökössei vagyunk a forradalmároknak... Emellett a jelképeket jó megismerni, s tudni: ünnepségeken miért szólal meg az Egmont nyitány, mit jelképez a lyukas zászló, mikor hangzott el Nagy Imre híres rádiónyilatkozata, hogyan szól Illyés Gyula: „Egy mondat a zsarnokságról” című verse. Kik mondták egymásba kapaszkodva: „Aki magyar velünk tart!”?

Augusztus 20-a az Államalapítás és Szent István király ünnepe. Amikor hálat adunk Istennek az új kenyérért, megemlékezünk arról is, hogy Isten – ahogyan a zsidó népnek is – országot, területet adott nekünk, melyet hazának nevezhetünk. S ha elérzékenyülünk, amikor külföldről hazafelé tartva elérjük a háttárt, tudjuk: hazaértünk. Annak ellenére, hogy mi Szent István királyt másképpen látjuk, mint más felekezetek, fontos látni az ő szerepét keresztyénségünk, magyarságunk megőrzésében.

Jeles napok

Ide tartoznak a személyes jellegű, vagy családi ünnepeink. Ezekben fejezzük ki összetartozásunkat és alkalom arra is, hogy kifejezzük szeretetünket egymás iránt.

A **születésnap** alkalmával hálat adhatunk, hogy szereteteinkkel érhettük meg az évfordulót.

A **névnap** katolikus szokásként érkezett hozzánk, hiszen egy-egy név választásakor szentet is választottak az újszülötteknek.

Jó megemlékezni egy-egy távolabbi rokonunk születésnapjáról, egy-egy képeslappal, mert azt nekünk is jól esik kapni. Legyünk ebben kezdeményezők!

Lehet hagyományt teremteni egy-egy nap (házassági évforduló, ballagás, konfirmáció) meglepetésszerű megünneplésével. Vannak olyan egyházi ünnepek is, melyek családi jellege erősebb, mint az egyházi (Karácsony, Újév) ezekben jó hangsúlyozni a Bibliából kiindulva az esemény lényegét.

Egyházi ünnepeink

Több ünnepünk gyökere az Ószövetségben van. Három fontosabb ünnepe volt Izráelnek.

Az egyik az **aratási ünnep**, melyet a búza betakarításakor ültek. Ebben a hálaadás kapott nagy szerepet mindazért, amelyet Istentől kaptak.

Nyaranként mi is megéljük, amikor aratási úrvacsorai istentiszteletre jövünk össze. Ebből a hálaadási ünnepből lett a Pünkösöd, már más tartalommal.

A másik a **sátoros ünnep** volt, melyet Izráelben ma is megünnepelnek. Ekkor emlékeznek arra az időszakra, ami-

Ünnepeinkről...

kor Izráel vándorolt a pusztában, amikor Isten sátrat készített nekik.

A harmadik a **páska**, ami a legfőbb ünnep volt, s ma is nagy a jelentősége. A páskabárány levágása, s a vére megmentette a zsidó népet a 10. csapástól, s erre a szabadításra emlékeznek ma is. A mi húsvéti bárányunk pedig a Krisztus, aki megáldoztatott értünk...

Újszövetségi ünnepeink az üdvtörténet állomásaihoz, Jézus Krisztushoz kapcsolódnak. (Karácsony, Vízkereszt, Virágvasárnap, Nagypéntek, Húsvét, Áldozócsütörtök, Pünkösöd.)

Két sákramentumunkhoz kapcsolódva a **kereszttség** és az **úrvacsora** Istennel való közösségünket és a Krisztus testéhez, az Egyházhoz való tartozásunkban erősít meg bennünket.

Vannak ezen kívül **egyházi ünnepeink**, mint a konfirmáció, a reformáció napja, melyekben Isten tetteit kísérhetjük végig életünkben és az egyházunkban, s ezen ünnepeken vallhatjuk meg közösen hitünket.

Ezeket kívül van egy emlékeztető is, hiszen minden **vasárnap** ünnep, pirosbetűs, mely emlékeztet az Isten teremtetére világra és az ő szabadítására, melyről szólnak a nagy ünnepek. Így fontos, hogy legyen minden héten igazi vasárnapunk, amikor együtt vagyunk szereteteinkkel, mikor pihenünk, erőt gyűjtünk, s együtt is lehetünk Isten színe előtt istentiszteleten, családi áhítatban és étkezésben is.

Az ünnep azért is jó, mert lehet rá készenlenni, hiszen mindig előbb kezdődik, mint ahogyan eljön a napja, a költő megfogalmazásában:

*„Éjszaka kezdődik az ünnep,
éjszaka, hogy látni lehessen
a napkeltét,
hogy látni kelljen az
ünnepi nap keletét.”*
(Szilágyi Domokos: Az ünnep)

Bölcsföldi András

Kányádi Sándor:
Nóé bárkája felé
a Nagy Imre-festmény hátára

Be kell hordanunk, hajtánunk mindent.
A szavakat is. Egyetlen szó,
egy tájszó se maradjon kint.
Semmi sem fölösleges.

Zuhoghat akár negyvenezer nap
és negyvenezer éjjel, ha egy
buboréknyi lelkiismeretfurdalás
sem követi a bárkát.

Mert leapad majd a víz.
És fölszárad majd a sár.

És akkor majd a megőrzött,
a meglévő szóból újra-
teremthetjük magát
az első búzaszemet
ha már igével élünk
tovább nem lehet.

Áprily Lajos:
Fájdalom

Fojtanám, de panasz-szóval,
nehéz jajjal meg-megszólal.
Isten zúzómalma forgat,
kerékfoga megcsikorgat.

KÖNYVAJÁNLAT

Egy fontos irodalom segíthet bennünket beszélgetéseinkben. Spontán és direkt módon sokszor kell lelkigondoznunk egy-egy táborban akár velünk egykorúakat is. Ebben segíthet

Peter Bukowski : Hogyan vigyük be a Bibliát a beszélgetéseinkbe?

című könyve. Alapvetően arról szól, hogy a bibliai vezetés miként mehet végbe egy-egy élethelyzetben. A Biblia üzenete segítségül lehet a másoknak döntéseiben, s megerősítheti abban, hogy Isten vele van, s tanácsaival ma is élő Atyaként tartja számon szükségéit. Mi pedig mentesülhetünk attól, hogy „feljebb bölcsekedjünk”, mint ami a hit mértéke szerint nekünk adatott. Egy-egy ilyen beszélgetés sorsfordító lehet, ezért jobb előre készülni rá. A beszélgetést lehet „tervezni” is, sőt bizonyos módszereket megtanulni, hogy ne legyen parttalan, s befejezése is megfelelően továbbmutató lehessen. Mindezekben nagy segítség ez a könyv.

A Kálvin Kiadónál jelent meg 1999-ben, kapható a Protestáns Könyvesboltokban.

Nyári táborok hatalmas élménye, hogy éjszakába menően lehet beszélgetni mindenféléről. Tapasztalatom szerint nem baj, ha valaki „értékes koncot” dob témaként a köztudatba, s arról folyik tovább a gondolat. Ezzel a lehetőséggel ajándékozott meg minket a Kairosz Kiadó, amikor kiadta

Gárdoni Géza: Arany, tömjén, mirha

c. könyvét. Ebben olyan történetek vannak, amelyek az élet nagy kérdéseire keresik a választ példázatszerű megfogalmazásokban. Egy ilyen történetet felolvasva, néhány gondolatot hozzáfűzve, a sötétben sok új és régi kérdés jöhet elő, amit senki sem mert elmondani, vagy megkérdezni senkitől. S még az sem baj, ha nyitva maradnak ezek a kérdések, mert akkor „dolgoznak tovább” az emberekben, s másnap, harmadnap úgy hallgatja az előadásokat, úgy figyeli a mező virágát, úgy olvassa a Bibliáját, hogy választ leljen... S akkor máris elérte célját. Ne hagyjuk ki ezeket a lehetőségeket!

Minden könyvesboltban kapható.

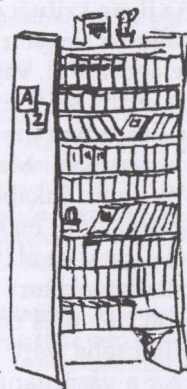

„Hogyan írhatta Mózes a Mózes ötödik könyvét, ha az a haláláról is beszámol? Honnan szerzett magának feleséget Kain? Ha Isten jó, akkor miért engedi létezni a gonoszságot?” Ilyen, s ehhez hasonló kérdésekre keres választ a bátor hitvalló szerzőpáros:

Josh McDowell – Don Stewart : VÁLASZOK a keresztyén hitet vizsgáló nehéz kérdésekre

c. könyvében. Minden bibliakör-vezető került már kínos helyzetbe ilyen jellegű kérdések miatt. Lehet, hogy kivágta magát valahogyan, lehet, hogy nem tudott válaszolni.

Ez a könyv egy olyan próbálkozás a választókeresésben, aminek bibliai igehelyekkel megerősített gondolatai vannak, s ajánl újabb könyveket is a továbbolvasásra. Tapasztalatom szerint, ha valaki talált saját magának választ már ezekre a kérdésekre, annak érdemes azt megjegyeznie – akár leírnia is –, mert szinte mindig ugyanazok a kérdések jönnek elő minden kereső emberben.

Táborvezetők egymás között, vezető és csoportja egyaránt sok feszültséggel harcolják meg a keresztyén életvitelt. Nem könnyű a szeretet parancsának engedve élni, megmaradni abban egy héten át, minden helyzetben, vitában, sértettségben. Segítsen nekünk

Gene A. Getz: Építse egyik a másikat

c. könyve. A könyv az újszövetségi fogalom alapján: „egymás” (alléon) – veszi sorra a bibliai ígéket, hogyan is viszonyulhatunk a másikkal az újszövetségi határozott parancsok alapján. A könyv igen gyakorlati módon az elvi tisztázás után a gyakorlati lépésekről is beszél. Mit tehetünk annak érdekében, hogy amit tudunk, abból élet is legyen. Igazi építő irodalom ez a könyv!

A könyvek a KIA gondozásában jelentek meg, kaphatóak a keresztyén könyvesboltokban.

Hasznos olvasást kívánok és meggondolt életreszóló döntéseket.

Fodorné Ablonczy Margit

Mivel ma igen nehéz meghatározni önmagunk helyét a keresztyénség igen széles palettáján, érdemes pár szót és egy Vezess! oldalt szentelni annak a kérdésnek, hogy mit is jelent hívőnek lenni, illetve jó-e vallásosnak lenni? Van olyan helyzet amit a teológusok „status confessionis”-nak, hitvallási helyzetnek neveznek, amikor valamilyen kényszer nehezedik rám, hogy meghatározzam a helyemet, hitemet. Az ilyen szituációban keletkeznek a hitvallások, legyen szó akár az apostoliról, az ágostairól, vagy a második helvéttről, de akár a saját megfogalmazásomról. A vallás innen ered, a hitvallót nevezték vallásosnak. Manapság azonban a hívők egyre inkább elhatárolódnak a valóságosságtól – én sem vagyok ez alól kivétel –, mert ez alatt ma már a kiüresedett, külsőségekben megnyilvánuló, gyümölcstelen és ember alkotta szabályok bilincsébe vert gyakorlatot értik. Sokszor a vasárnapi keresztyénség képmutatását és az Isten Igéjének viszonylagossá tételét, vagy a kettős erkölcsöt is értjük ez alatt.

A hitvallás mindenképpen pozitív dolog, mert egyrészt bizonyosságtétel Jézus mellett, másrészt a hitvallónak segít megfogalmazni, miben is hisz. Ugyanakkor a hitvallás elkülönít is. Izraeli hitvallása mentette meg évezrede-

ken át a beolvadástól, eltűnéstől, de a keresztyénséget is az ebben rejlő erő tartotta és tartja életben. A hitvallás rögzíti, hogy milyen elvek alapján tudok tisztá lelkiismerettel közösséget vállalni valakivel. Ez a más elveket vallókat szűkséggé teszi. A keresztyének hitvallásai ideális esetben egybevágóak, hiszen ugyanazt a Jézust imádják, ugyanazt a Bibliát olvassák. Hogy ez miért nincs így? Nos, a Sátán egyik neve a Diabolosz, ami szétdobálót jelent. A keresztyének közösségének ő a legnagyobb ellensége, ezért mindent megtesz annak érdekében, hogy ezt megakadályozza. A hívőknek, akik komolyan veszik Isten kijelentését és egész életüket neki adták, komoly felelősségük, hogy keressék a közösséget a Menyasszony, azaz a valóban megtért keresztyének összessége tagjaival. Tévedés ne essék, nem az úgynevezett ökumenéről beszélek, ahol sok esetben a bibliai tanítással ellentétes nézeteket vallókkal kellene közösségben lenni, hanem arról, hogy a világ bármely pontján, bármilyen felekezethez tartozóval tudok közösségben lenni, ha a Biblia alapján ő is Urának és egyedüli Megváltójának vallja Jézus Krisztust, aki a zsidók Istenének egyszülött Fia, a Messiás! Ez a hitvallás értelme és célja.

Szeretettel: Kristóf

Ady Endre:

Teveled az Isten

Az Istenhez gyöngé szódat emeled:

Teveled lesz akkor az Isten.

Elvesztetted szegény, kóbor magadat:

Ha szabad, segítsen az Isten.

Perc-barátok kedve már elköltözött:

Búk között itt lesz tán az Isten.

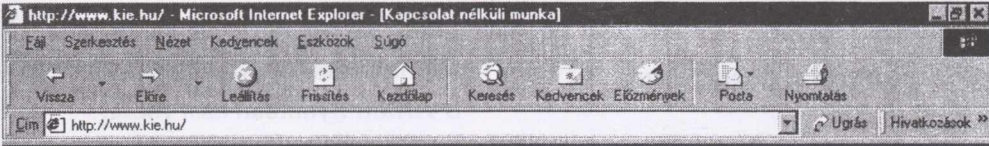
E szép élet nem sok örömet hozott:

Gondozott azonban az Isten.

Az Istenhez gyöngé szódat emeled:

Teveled lesz akkor az Isten.

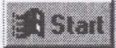
KÉSZÍTS HONLAPOT!

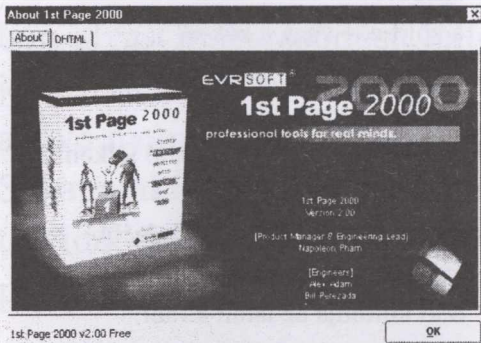
Tegyük fel, hogy rendelkezél számítógéppel és internet hozzáféréssel és alapszinten használni is tudod. Miért ne készítenél egy honlapot a saját gyűlekedeted, közösséged számára?

Egy jó honlap sok mindenben hasznos lehet: Mindenki számára elérhető, bárhol a világon (széles körű nyilvánosságot biztosít). Nagyon sok információt közzé lehet tenni gyorsan és olcsón (akár ingyen is...)
Ha igényesen van elkészítve és gyakran frissíted, sok hasonló érdeklődésű embert vonzhat.

Mit lehet közzétenni egy honlapon? Bármit, de általában szöveget és képeket szoktak. Lehet ez a gyűlekezeted bemutatkozó anyaga, a közösséged tevékenységének leírása, nyári táborról szóló beszámoló, képtár. Kapcsolódhat hozzá egy vendégkönyv, és akik olvassák, írhatnak Neked e-mail a kérdéseikkel.

Hogy kell honlapot készíteni? A hozzávaló szöveget állítsd össze egy szövegszerkesztőben (akár a Word is lehet). Szedd össze a képeket, és keress egy helyet, ahol beszakenneli Neked valaki. Ha megvan a szöveg és a képek is egy lemezen, akkor találd ki a honlapod szerkezetét (főlap, alárendelt lapok, melyikről hova lehessen „ugrálni” – linkek). Ezután kell elkészítened a honlap *arculatát* (design). Egyszerű arculattervet akár Word97-ben is el tudsz készíteni, minden internetes szakértelem nélkül.

Egy ingyenes honlapszerkesztő

Be kell állítanod a szöveg és a háttér színeit, beilleszteni a képeket és a linkeket, ezután pedig a Word-ből el tudod menteni az egészet HTML formátumban.

Ha valami komolyabb arculatot szeretnél, akkor egy kicsit bele kell tanulnod az internetes dokumentumok szabvány-nyelvébe, a *HTML*-be. Erről a www.weblabor.hu/leiras helyen találsz egy ismertetőt (ugyanitt van egy nagyon jó leírás az arculatokról is). Szükséged lesz még egy webszerkesztő szoftverre, amit ingyenesen le tölthetsz a mellékelt táblázat szerinti címen. Mindez időig elvégezhető a saját otthoni gépeden, és csak később kell kitenni az internetre.

Hova tehetem a kész anyagot?

Keress egy ingyenes honlaphelyet, ezek listáját a táblázat szerinti címen a Weblaborban megtalálod. Válaszd ki közülük a Neked tetszőt. Az anyagod szerverre töltéséhez szükséged lesz még egy FTP programra, illet találsz a Szoftverbázisban (címet ld. Táblázatban).

Mire kell még ügyelni?

Fontos, hogy ne felejtse el frissíteni a lapodat. Ha csak egyszer elkészítetd a lapot, és utána megfeledkezel róla, az olvasók is meg fognak róla feledkezni, és felé se néznek többé. Másik jótanács, hogy igyekezz minél több helyen hirdetni a lapodat, szóban, írásban, interneten, keresőkbe regisztrálva, stb. Hiszen magától senki sem fogja megtalálni, csak ha valahol hall róla, vagy keresés közben rátalál. A keresők használata és a Te lapod bejegyzése lesz a következő cikk témája.

Ha gondod van, írd egy e-mailt!

Bogdányi Gábor

Evangelikus Internet Munkacsoport
Gabor.Bogdanyi@lutheran.hu

Segédanyagok + ingyenes honlaphelyek listája:

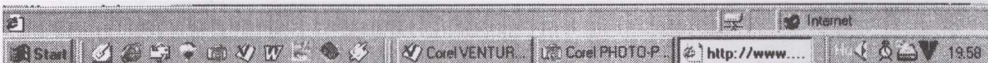
www.weblabor.hu

Webszerkesztő szoftver (1st Page 2000):

www.evrsoft.com/download

Ingyenes szoftverek:

softverbazis.origo.hu

Versek

Balázs F. Attila:

Az irgalmas szamaritánus

Bágyadt halk csüggedt komor
sápadt béna fásult lehangolt
vérző sorvadt tetves tompult
méla esetlen elcsigázott ernyedt

lankadt öntudatlan alélt nyomorék
emberek mellett mentem
ott feküdtek sodródtak vonaglottak
vánszorogtak szédelegtek verítékeztek
útra szegzett pillantással
valakire vártak
nőtt bennem a sajnálat részvét
nyugtalanság szégyen szorongás
együttérzés keserűség
ballagtam jajok nyögések sikolyok
visszhangjával a fülemben
tudom
egyszer robbanni fog bennem a jaj
utam végére érve
ha rájövök:
lehettem volna én is az irgalmas
szamaritánus

Ady Endre:

Rózsaliget a Pusztán

Éltem a Pusztán s megkisérteték:
Csengő, muzsikáló zsákkal a hátán
Jött, jött, jött kacagva a Sátán.

Tövises Pusztán, csalánok között
Szórta élembe a kincset. Kiszórta
S virított nyomban ezer rózsza.

Dalolva járok s aranyat szedek,
Büszkén kacagom ki a tunya álmot:
Hiszen én rózsák között járok.

S csalános sziklaföld lábamat töri,
Dalolok, míg serked vérem száz
sebben,
Evoé, a rózsaligetben.

Nagy Emma:

Nyári strófa

Plein-air képek tündöklő sora!...

Szépség! így még nem láttalak soha!...

Nem is tudom, hogy merre néztek:
a földre, – vagy az égre?!

Most nem tudom, hogy melyik szín
szebb:

a zöld-e, – vagy a kék-e?...

És nem tudom, melyik vonzóbb:

a felhő, – vagy a hegy?...

Nem is tudom, hogy szálló lelkem
melyik irányba megy!...

És nem tudom, melyik drágább:

az illat, vagy a fény?

S ki álmodja az Isten álmát:

a természet? – vagy én?!...

Téma: A táborozás

Miért megyünk táborba?

Micsoda kérdés! Táborban mindannyian voltunk már. Sőt, legszívesebben, ha tehetjük, táborról táborra járunk egész nyáron, amíg időnkből és az anyagiakból futja. Ott vagyunk a többiek között, az évek múltával talán vezetőként is. Együtt vagyunk éjjel-nappal, alig alszunk, hiszen azt ott-hon is lehet, most át kell élni azokat a visszahozhatatlan pillanatok, melyekkel az együttlét, a közösség atmoszférája megajándékoz minket.

Táborba megyünk azokkal, akikkel hetente találkozunk, hogy még intenzívebben folytathassuk közös tevékenységeinket: beszéljünk, áhítatokon vegyünk részt, játszunk, kiránduljunk. Olyan táborba is eljutunk, ahol az egymás számára még ismeretlen résztvevőket az együtt töltött napok kovácsolják össze. Ott vagyunk kis létszámú bensőséges táborokon, és száznál is több résztvevőt befogadó nagy konferenciákon. Sokféle célja lehet ezeknek az együttléteknek, a zenéléstől a képzési programokig, de mindegyikben van valami közös. Mint a sportolónak az edzőtábor, olyan megerősödést, feltöltődést jelenthet az egész évre, hogy azután a jövő nyáron megint találkozunk. Sokat alakít rajtunk a közben eltelt idő, de még többet a tábor pillanatai.

Martonné Szalóky Eszter

Tábori morzsák

Hetedik éve, hogy nyaranta részt veszek egy országos evangélikus felnőtt-ifjúsági konferencia szervezésében. Évekig Szárszón voltunk, tavaly óta Révfülöp ad otthont a találkozóknak. (R5 – vezető: Nagy Zoltán) Néhány tapasztalatot és személyes élményt szeretnék megosztani ezzel kapcsolatosan, hátha van benne hasznosítható gondolat.

Ami talán a legfontosabb: Mi egész évben készülünk a táborra. Szinte minden munkánkat ehhez képest véghezvük. Tartjuk a kapcsolatot, telefonálunk, minden alkalmat megragadunk a találkozásra, és már a harmadik mondat után ez a beszélgetésünk tárgya, mint másnak a foci, vagy a nők. Gyűjtjük az ötleteket, témákat, amelyeket napirendre szeretnénk tűzni. A tematika kialakításában, a program összeállításában igyekszünk figyelemmel lenni a fiatalok kritikáira, észrevételeire.

Munkánkat nem az „ifjúság körében végzett áldozatos szolgálatként” éljük meg, hanem mi magunk is épülni, feltöltődni megyünk. Vannak visszajáró konferenciázók, akikkel kölcsönösen alig várjuk a találkozást. Minden évben sokat tanulunk a fiataloktól. A vezetők, és résztvevők között semmilyen hierarchikus, vagy paternalista viszony nem alakult ki.

Az előadásokra, áhítatokra és minden programra jóelőre, alaposan felkészülünk. Emiatt gyakran kapjuk azt a kritikát, hogy túlságosan intellektualisták vagyunk. Természetesen ezt az észrevételt is komolyan kell vennünk, de megfigyeléseink közé tartozik, hogy elsősorban az értelmiségi fiatalok körében él egy olyan elképzelés, miszerint a keresztyénségnek könnyen emészthetőnek, és főként érzelmekre hatónak kell lennie. Céljaink közé tartozik a szellemi igényesség iránti vágy felkeltése. Jól bevált módszer, hogy a reggeli áhítatokat egy összefoglaló tematika alá vonjuk, és külön-külön mindegyiknek címet adunk. Így egyrészt segítjük mind a fungens, mind a gyülekezet felkészülését, ugyanakkor sokszínű textusválogatás esetén sem tűnik szétesőnek a program. (Pl. „reggeli meglepetések”) Természetesen a textusok feldolgozása és a liturgia terén itt szabad tere van az új formáknak, kísérleteknek, a résztvevők bevonásának. A délelőtti előadások megbeszélésével kapcsolatban az a tapasztalatunk, hogy nagyobb plénum előtt pergőbb, érdekesebb, sokszínűbb viták alakulnak ki, mint szűk körben. Éppen ezért a kiscsoportos beszélgetést az előadás előtt, mintegy ráhangolásként tartjuk meg. Az előadó néhány provokatív kérdést írhat, vagy egy képet adhat a beszélgetés moderátorának, amellyel segít felkelteni az érdeklődést az előadás iránt.

Erre elegendő kb. fél óra. Az előadás-hoz közvetlenül kapcsolódik a beszélgetés, így senki nem marad le érdekes észrevételekről, kérdésekről.

Délután szabadidő, és vacsora előtt is csak fakultatív programokat tartunk. Általában minden vezető felajánl egy általa érdekesnek tartott témát, és önkéntes alapon lehet csatlakozni a csoporthoz. Itt lehetőség van elmélyültebb teológiai eszmeecserére, művészi tevékenységre, zenehallgatásra, irodalmi élmények megbeszélésére, de akár politikázásra, vagy teljesen kötetlen, oldott hangulatú csevegésre is. Fontos, hogy az előadók egyike se sértődjön meg azon, ha a másik program iránt nagyobb az érdeklődés. Az átjárhatóság azonban mindvégig megmarad.

Szerdán kirándulás. Az utóbbi időben már nem nagyon erőltetjük a tréfás vetélkedőket. Egy áhítat a szabadban, és mindenki nézelődjön. Szép ez az ország – akár természeti adottságait, akár múzeumait, templomait, műemlékeit, idegenforgalmi látványosságait vesszük alapul. Bár ezt előre nem beszéljük meg, többnyire mégis egy helyen maradunk. Ilyenkor nyílik a legtöbb lehetőség a személyes beszélgetésekre.

Minden este tartunk fórumot. Ezek egy része tematikus, ugyanakkor azt is tapasztaljuk, hogy minden évben lehetőséget kell biztosítani arra, hogy teljesen szabadon tehessék fel kérdéseiket

a fiatalok. Ennek a fórumnak a „Gumicsont” nevet adtuk. Vannak örökzöld témák: sexualitás, vallások, megtérés, megszentelődés, Szentlélek, stb... Fontos, hogy senki ne menjen úgy haza, hogy ne kapott volna választ, vagy legalábbis ne töprengtünk volna vele együtt az általa fontosnak tartott kérdéseken.

Legnagyobb kihívás talán a személyes beszélgetések megvalósítása. Vegyem észre, ha valaki magányos, szomorú, vagy valami terhétől szabadulni szeretne. Ugyanakkor ne legyek tolakodó, hiszen nem tudhatom, vajon éppen hozzám van-e bizalma. Tapasztaljuk, hogy éppen azok a legbátortalanabbak, akiknek a legnagyobb szükségük lenne baráti gesztusokra, ugyanakkor vannak, akik szívesen kisajátítanának egy-egy vezetőt.

Végül, de nem utolsó sorban rendkívül fontos a vidámság, az önfeledtség. Az utolsó este mindig a komolytalanságé, bár a nevetés végigkíséri az egész hetet. A záró istentiszteleten úrvacsorát veszünk. A búcsú – legalábbis nekünk, vezetőknek – mindig nehéz. De mi-helyt hazaértünk, már hívjuk is egymást, és ha kiszomorkodtuk magunkat, máris arról beszélünk, mit csinálunk jövőre.

Bartha István

Minden szabad nekem, de nem minden használ...

Avagy aludhat-e fiú és lány egymás mellett
egy táborban / egy sátorban?

Minden szabad
nekem, de
nem minden
használ. Min-
den szabad nek-
em, de ne vál-
jak semminek a
rabjává.
1Kor 6,12

Nem vagyok egyszerű helyzetben ezzel a témával, hiszen mindenkinek megvan róla a saját véleménye. Ráadásul többnyire nyilván aszerint, amit ő szeretne hallani róla. Azaz, ha számára épp aktuális a téma, szeretne megnyugtató-, ha nem éppen biztató sorokat olvasni a következőkben, amennyiben őt nem, csak a barátnőjét/vetélytársát érinti ezidő szerint, úgy jó lenne valami elítélő, fenyegető hangvétel. Hiszen itt a nyár, sok tekintetben szabadok vagyunk, sok lehetőség kínálkozik, kiváló alkalmak adódnak. Szabadság, lehetőségek, alkalmak – egyszermind eszközök Isten kezében, hogy tanítsanak, formálják gondolatainkat, értékítéletünket, erősítsék bennünk az Istenhez tartozás-tudatot.

Egyszerű helyzetben vagyok, mert tudom, amikor erről a témáról írok, nem kell senkinek a csűrcsavaros gondolataihoz igazodnom, mert Istentől egyértelmű útmutatást kérhetünk és kapunk. Márpedig, ha felvetődött ez a kérdés, nyilvánvalóan nem spekulatív választ keresünk, amolyan

hímezek-hámozokot, hogy senkit se sértsek, azaz semmit se mondjak. Ez ugyanis nagy divat manapság keresztény körökben is: emberi jogokra, toleranciára, személyiségi jogokra és ki tudja, még mire hivatkozni. Istenhez tartozásunk azonban nem egy sok tekintetben gátló, korlátozó tényező a véleményformálásban. Éppen ellenkezőleg: egyenes de-

rékkel és emelt fővel vallhatjuk: nekünk szabad másnyennek lenni! Bármit tartson is magáról körülöttünk a világ! *Gárdonyi Géza* regényét, az *Egri csillagokat*, amikor megfilmesítették, nem vették észre az alkotók a vár fölött elhúzó repülőgépet. Így maradt benne a filmben. Pedig nyilván többen is alaposan kritika alá vették a különböző epizódokat, hogy minden valóban korhű legyen. A repülő is korhű, csak nem abban a korban, hanem a film készítésének korában, olyannyira, hogy észrevehetetlenül természetesnek bizonyult.

Szabad-e egymás mellett aludni? Észrevehetetlenül természetesnek, egyesek szerint már majdnem kötelezőnek tűnik, ellenezni pedig álszeméremnek. Kinek szúr szemet, kinek van joga rámutatni: ez nem idevaló! Mi mások vagyunk. Isten rólunk szóló filmjében ma sem korhű!

Mindazonáltal azt kell mondanom: együtt aludni szabad. Az alvás ugyanis a társas kapcsolatok szempontjából nonproduktív állapot. Sátor viszonyokat feltételezve pedig a hálósák elszeparáló tényezőként szerepel. Emellett némi elalvás előtti beszélgetés még megengedett. Nem kell egy ilyen szimpla helyzetben feltétlenül paráznságnak lennie. Feldobott labda, az biztos, mégsem kell feltétlenül leütni! És mint oly sok minden mással kapcsolatban, itt is figyelni kell egy lényeges mozzanatra: van-e, akit ez zavar a környezetemben? Mert ha igen, érdemes átgondolni ott helyben, hogy mi és miért helyénvaló. Azaz: nem szankcionál-

KÉNYES KÉRDÉSEK

ni kell, hanem adott erkölcsi normák közt okosan élni Isten-adta szabadságunkkal. Ahol erkölcsi normáinkról is azt valljuk: Istentől kaptuk őket saját életünk, belső-és külső békénk érdekében. Lehet ugyan taktikázni velük, megkerülni vagy éppen saját szájunkíze szerint értelmezni őket – de ez az, ami nem használ. Önámítás. Isten előli bújócska. Közösségtörés. Végül : együtt aludni valakivel a külső szemlélő számára sem kell, hogy botránkozás okozója legyen. Merjünk bízni egymás vallásosságában, vagy ha úgy tetszik, hitében! Merjük megérteni, hogy nem döntőbírókká tett bennünket Isten bárki fölött, s ha a szere-

tet szelíden intő szavait, amelyek ránk bízattak, már elmondtuk – szorítsuk erősen imára a kezünket, hogy Isten végezze munkáját közöttünk. Hogy tudjunk és merjünk ebben a mindent kiforgató világban tiszták maradni szavainkban és cselekedeteinkben egyaránt, anélkül hogy közben kifosztottaknak éreznénk magunkat!

Koczor Györgyné, lelkész

Meghúzzuk-e a határt?

Egy táborozás friss élményeivel olvastam az előző cikket. A feladatom, hogy tanárként írjak néhány gondolatot ugyanerről a témáról. Mivel az év kilenc hónapjában ezt a hivatást gyakorlom, úgy gondoltam, egy nyári táborban igazán letehetem a „fehér köpenyt és a szigorú tekintetet”. Ez elég nagy hiba volt, mert valakinek fel kell vállalnia a határok meghúzását és betartatását – ha tetszik neki, ha nem. Egyébként tizenévesekkel táboroztunk.

Fontos, hogy mindenki tisztában legyen a táborozás céljával. Istent megismerni, egymással testvéri közösséget megélni – fogalmazzuk meg. E célok érdekében szabályokat, korlátokat is kénytelenek vagyunk felállítani. Ezeket értelmesen el kell magyaráznunk, és következetesen betartatnunk.

Aludhat-e egy fiú és egy lány egymás mellett a táborban?

Ha itt nem húzzuk meg a határt egyértelműen, sok kellemetlenségben lesz részünk. De mit is kéne elmagyaráznunk?

Kezdjük ott, hogy sokakat zavarna az is, ha a hálószobák, hálósátrak átjárhatóak lennének elmentésük számára (gondoljunk itt például az átöltözésre). Emiatt kérjük, hogy beszélgetésekre válasszanak más helyet.

Ebben a korban aktuálissá válik a másik nem iránti érdeklődés. A kamasz nem csak testileg változik viharosan, hanem lelkileg, érzelmileg is. És itt van az a pont, ahol felelőtlenség olyan helyzet

be hozni őket, ahol nem tudják kontrollálni érzelmeiket. Márpedig egymás mellett aludni (hálózsák ide vagy oda), pontosan ilyen alkalom lehet.

Nem feltétlen kell szexualitásra gondolni, érzelmileg megkavarni őket éppen olyan veszélyes! És mennyi gondot okoz, ha a táborban a párok összejönnek, összevesznek, kibékülnek, cserélődnek, csalódnak, lelkesednek, összetörnek, és a végén alig lehet összekapcsolni a lelki világukat. Pedig csak arról van szó, hogy túl korán, éretlenül lobbant be egy kapcsolat, és égett is le. Kár a fáradságért; Istenek életreszóló tervei vannak a szerelemmel...

A tábor nem társkereső. A célja a közösség megélése – Istennel és egymással. A pároknak pedig mi sem engedhetünk meg többet, mint amit a szülők megengednének.

Persze nem csak tinitáborok vannak. Ifjúsági táborban a közösségnek is fel kell dolgoznia a szerelmesek összetartozását, ugyanakkor nekik is tudniuk kell, hogy nem nászútra érkeztek egy olcsó keresztény táborba, ahol a többiek és a programok csak kolonc az ő kétszemélyes boldogságukban.

Nem árt persze az sem, ha ezek olyan aktuális kérdések, hogy a közösségben, előadásban, fórumban, csoportbeszélgetésben is feldolgozzuk.

kisanti

Mert ti testvéreim, szabadságra vagytok elhívva; csak a szabadság ne-hogy ürügy legyen a testnek, hanem szeretetben szolgálatok egymásnak. Gal 5,13

És az a veszély, mit beszélgetés?

? Se!

A MUNKAMEGOSZTÁSRÓL...

Eljött Amálék, és megtámadta Izraelt Refidím-ben. Akkor ezt mondta Mózes Józsuének: Válassz ki férfiakat, vonulj ki, és ütközz meg Amálékkal! Én pedig odaállok holnap a halom tetejére, és Isten botja a kezemben lesz. Józsué úgy cselekedett, ahogyan Mózes mondta neki, és megütközött Amálékkal. Mózes, Áron és Húr fölment a halom tetejére. És az történt, hogy valahányszor Mózes fölemelte kezét, Izrael volt az erősebb, amikor pedig leeresztette a kezét, Amálék volt az erősebb. De Mózes kezei elfáradtak. Ezért fogtak egy követ, alája tették, és ő ráült. Áron és Húr pedig tartotta a kezét, az egyik erről, a másik amarról, úgyhogy két keze fölemelve maradt naplementig. Így győzte le Józsué Amálékot és annak hadát fegyverrel.

(II. Móz 17, 8-14)

SENKI sem alkalmas mindenre. Szükségünk van egymásra. Azt szoktam mondani, hogy ha valaki elkezd hiányolni valamit – azonnal rá kell bízni annak megszervezését, vagy legalábbis az érte való imádságot, mert azért látta meg, hogy neki legyen helye. A kritizálókat nem elzavarni kell, hanem beépíteni. Hogyan? Ehhez ad egyfajta bölcsességet ez a történet.

Egy győzelem feltételei:

- 1.) Isten hatalmának jelenléte,
parancsa
- 2.) Elhívott vezetők, akik áldozatkészek
- 3.) Segítőkéss munkatársak
- 4.) Mindenki legyen a helyén
a megfelelő időben

1.) Nagyon lényeges az első. Csak abba érdemes belekezdeni, amit Isten

számunkra elkészített. Minden más – bármilyen jószándékú, s bármilyen tehetséges emberek is vannak benne – végül is kudarcra van ítélve! Amíg nem ismerjük Isten akaratát egy dolog felől, addig ne kezdjünk bele! Keressük, kérjük, várjuk, s tartsuk meg az engedelmesség útját – hiszen ez az alapvető akarata: hogy engedelmesek legyünk Neki! S akkor fog indítani emberek által, Igéje által, körülmények által. Lényege szerint olyan belső meggyőződés, amit nem lehet összekeverni.

2.) Elhívott, áldozatkész vezetők. Lényeges a többszám. Mindig vannak Istennek választott emberei, de ők soha nem egyedül működnek, mindig ketten (esetleg többen), mint ahogy a történetben is. Kettős vezetés van: egy lelki harc és egy testi fegyveres küzdelem. Ki-ki azt végzi, amire való. Nem jobb és nem több egyik sem a másiknál. S nem kényelmesebb egyik sem. Mindkettő nagy odaszánást kíván, s a másik nélkül felesleges próbálkozássá válhatna. Mózes imádkozik, Józsué harcol. Munkamegosztásban. Egyik sem lehetne a másik helyén. Mindkettő tudja, hogy élet-halál kérdésben harcol, s meg kell tennie a magáét. Isten hatalma rajtuk keresztül megy végbe! Kellenek ilyen emberek, akik vállalják ezt. A Biblia konklúziója, hogy „Így győzte le Józsué Amálékot” – s ebben nagyon lényeges az „így” szó. Nem Józsué a legfontosabb, pedig a látványos győzelem az övé volt!

Nagyon fontos, hogy legyen „Mózes” a közösségben, aki tud a háttérben könyörögni. Aki érzi a felelősségét annak, hogy ha ő leteszi a kezét, akkor elvesz a harc! S ezt tudja csendben tenni, valóban háttérben. Amikor egyszer Spurgeon, a nagy igehirdetőt meg akarták dicsérni, hogy milyen hatalmas erő-

vel prédikált, odavezette egy ajtóhoz az illetőt, s megnyitva előtte megmutatta azt az imaközösséget, amelyik őerte fohászzkodott a prédikáció alatt. Ők vittek véghez a nagy munkát.

A harc mindkét része fontos. Nem elég imádkozni valamiért. De nem elég harcolni valaminek az igazságáért, ügyéért végigjárva minden hivatalt, illetve... Együtt lehet csak győzni.

3.) A harmadik feltétel a segítőkész munkatársak csapata. Mindkét küzdelemben kellene segítőtársak! Józsué sem tudna egyedül győzni, s Mózes sem! Mindkettő belefáradna a harcba, ha egyedül maradna, s könnyen fel is adná. Egyszerűen a fizikális jellemzőinkből adódóan. Mert elfáradunk. Elfogy az erő, az ötlet, kialszik a lelkesedés, nagy a szembenállók tömege, eredménytelennek tűnik a harc, s túl hosszúnak is. Kellene harcosok, akik készek harcolni. Kellene, akik a kezeket tartják. Enélkül a legnagyobb sem hordhatják a terhet.

Egyszer egy hittanos csoport elhatározta, hogy a környezetükben levő papokért fognak imádkozni. Minden gyermek felvállal egyet, akit ismert. Évek múlva kapott ez a pap egy levelet, amelyben leírta neki az akkor már felnőtt nő, akinek férje, gyermekei is voltak, hogy ő naponta imádkozni érte. Megrendült, s megértette, hogy hány-szor segítette őt egy-egy megfáradásban a másik imádsága. Isten éléhozott helyzeteket, ahol már nem az ő ereje működött.

Igen. Hányan könyörögnek a gyülekezetek lelkészeiért? Hányan tartják a kezüket? Hányan könyörögnek a presbiterekért? Hányan hordozzák a hitoktatókat, diakónusokat, minden szolgálatban előljárót? Hányan könyörögnek országunk vezetéséért? Hányan könyörög-

nek a városok, falvak vezetőiért? Merjük-e vállalni, hogy rajtunk is múlik ki és mikor fárad bele a maga helyén a harcába? Hátha azért nem tesznek semmit, mert nem látnak maguk mellett embereket? Nincs aki tartsa a kezüket Isten felé. Nincs aki harcoljon velük akár napestig is, ha látszólag napközben bizonytalan is a győzelem!

4.) S a negyedik feltétel is fontos. Nem lehet kódrogni. Mindenkinek tudni kell, hol a helye. Nem lehet próbálgatni harc közben, hogy kicsit itt is, ott is, majd ahol jól érzem magam. Lépnem kell, tenni kell. Mindenki fontos. Az egész csapat. Nem a góllövő a legfontosabb, hanem az egész csapat összjátéka. Vele együtt mindenki győzhet. Vigyázz a helyedre, ne hagyd el! Hívj másokat is, hogy mindenki meglássa, mit kell tennie. Ne beszéljünk, hanem cselekedjünk!

Fodorné Ablonczy Margit

GULYÁSÁGYÚ, AVAGY...

A kamaszoknak néha kevesebbet készítettem és szinte éhen maradtak, többször az időt számoltam el és korgó gyomorral

várták, hogy végre ehessenek. A gyerek-táborban pedig a pudingot rontottam el teljesen, csomós lett, javításképpen apróra vágott mogyorót kevertem bele, ami miatt aztán szinte egyik gyerek sem ette meg. A bundás zsömlét viszont megették („furán nézett ki, de finom volt” – mondták a gyerekek, a spenóttal és a krumlipürével együtt.

Azt hiszem, a tábori konyha alapvető szabályait ismerik azok, akik ezért felelősek, csupán néhány javaslatot, ötletet szeretnék leírni.

Nyár van, meleg van: sok folyadékra van szükségünk. Nem egészségesek a tartósítószer, színezéket, sok cukrot,

Németországi önkéntességem alatt két táborban is konyhafőnök voltam, több-kevesebb sikerrel.

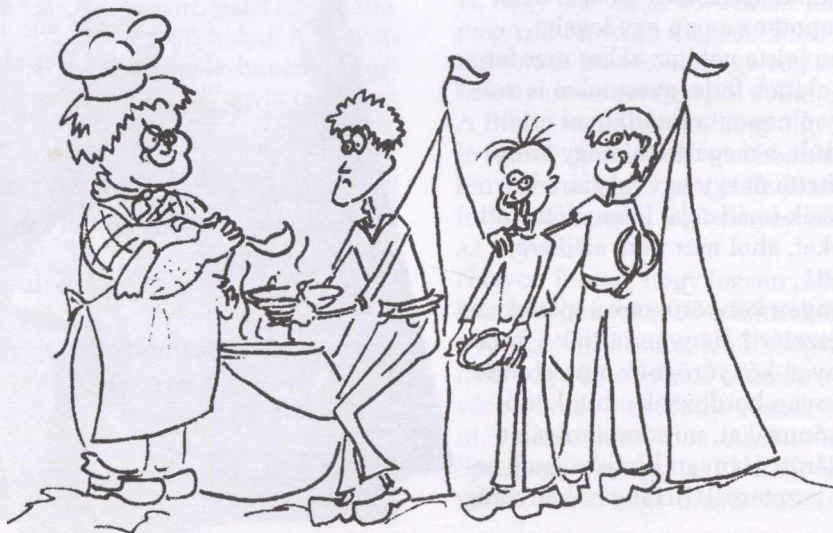
stb. tartalmazó szénsavas üdítők, próbáljunk helyette mást, természetesebbet adni. Még a szörp is jobb,

vagy a hideg gyümölcs tea (pl. mézzel édesítve), de a nem túl édes limonádé, a paradicsomlé is oltja a szomjat.

(Sőt a csapvíz is!)

Rengeteg édességet eszik ma az átlag gyerek, fiatal. Ha lehet, adjunk inkább bőven gyümölcsöt (de ne csak almát!), a csoki helyett pedig jobb a keksz, a házi szárazsütemény. A német gyerekek, fiatalok nagy örömmel ették a nyers répát, karalábét, érdemes kipróbálni, hátha a magyarok is megszeretik.

Sokszor van lehetőség arra, hogy a résztvevők segítsenek az ételek elkészítésében. Ilyenkor bátran csináljunk gyümölcs- vagy zöldségsalátákat. D.V.

KARFIOLKRÉM

Hozzávalók: karfiol, majonéz, só, fokhagyma, petrezselyem, esetleg bors.

Készítése: A karfiolt rózsáira szedve sós vagy vegetás vízben jó puhára főzöm, leöntöm a főzőlevet róla és hagyom kihűlni. Ha lehűlt, villával, vagy robotgéppel összetöröm, annyi majonézt keverek hozzá, hogy krémes állagú legyen. Ízlés szerint sózom, zúzott fokhagymával, apróravágott petrezselyemmel, esetleg pici borssal fűszerezem (főleg, ha túl édesnek érzem a krémet). Tálalásig hűtőben tartom. Nyáron nem áll el sokáig!

GYÜMÖLCSALÁTA

Hozzávalók: Bármilyen nem túl puha gyümölcs, legyen közte édes és savanykás is, gyümölcslé, citromlé, méz, esetleg vaníliás cukor, fahéj, szegfűszeg, mazsola.

Készítése: A gyümölcsöt apró darabokra vágom (egy kanálba 2-3 darabka férjen). Az öntethezvalókat ízlés szerinti összetételben összekeverem és a gyümölcsre öntöm. Az a jó, ha elfedi a gyümölcsöt. Finomabb, ha néhány óra

alatt hűtőben hagyom összeérni az ízeiket. Bátrabbak keverhetnek natúr joghurtot az öntetbe, akkor kevesebb lé kell bele. Felnőtteknek (ha nincs kifogásuk az alkohol ellen) pici rummal vagy kevés borral is ízesíthetjük az öntetet.

TÉSZTASALÁTA

Hozzávalók: (A mennyiség teljesen tetszőleges, a tészta és a többi hozzávaló mennyiségétől függ az öntet mennyisége.) Kifőtt tészta (lehet maradék, de csak aznap!) – Kőjál!) hidegen, bármilyen nem túl puhára főtt vagy nyers zöldség, hagyma: póré, snidling, újhagyma, lila vagy vöröshagyma, esetleg sonka, felvágott, virsli, kemény tojás. Öntethez: kefir, olaj (1 doboz kefirhez kb. 1 evőkanál), mustár, só, bors,... (majoránna, őrölt koriander-mag, petrezselyem.

Készítés: Az öntetet összekeverem, ízlés szerint fűszerezem. A zöldségeket, egyéb hozzávalókat apróra vágom, hozzákeverem a tésztához az öntettel és az apróra vágott hagymafélével együtt. Néhány óráig hűtőben érlelem. A tetejét zöldséggel vagy petrezselyemmel díszítem.

Kézműves ötletek

A táborok, ifjúsági konferenciák programjának tervezésekor felmerül a kérdés, mit is csináljunk a szabadidőben, hogyan lehetne aktív részt iktatni a programba, vagy hogyan színesítsük az – esetleg egyhangú – programkínálatot. Erre jó lehetőség a kézművesség, ami az egészen egyszerű, gyorsan kivitelezhető ötletektől a bonyolultabb, szaktudással rendelkező vezető igénylő kézművességig sokminden lehet. Rövid írással bátorítani szeretnék mindenkit „kreativitása” kibontakoztatására.

A módszer kiválasztásához sok szempontot figyelembe kell venni:

- miért szeretnénk kézműves foglalkozást tartani (szabadidő kitöltés, ajándékkészítés, témához kiegészítő foglalkozás, programszínesítés...)
- a résztvevők kora, neme, érdeklődési köre, tudása, kezűgyessége
- résztvevők száma
- helyszín (szabadban, teremben, mennyi asztal van,...)
- mennyi időt szánunk a foglalkozásra
- ki tudja megtanítani az adott módszert és ki(k) tud(nak) segíteni
- milyen segédeszköz áll rendelkezésünkre

- mennyi pénzt költhetünk alapanyagokra ill. mit tudnak hozni a résztvevők
- mit szeretnénk csinálni a „művekkel” (kiállítani, hazavinni hátizsákban, szülőknek adni, hordani,...)

Ha ezeket a kérdéseket sikerült megválaszolni és kiválasztottuk, mit szeretnénk alkotni, jöhet a következő lépés, az alapanyagok előkészítése. Érdemes átgondolni és részletesen összeírni, mire van szükségünk. Gyakran a résztvevőknek is hozni kell valamit (pl. olló, ragasztó, batikoláshoz póló...), erről előre értesíteni kell őket. (Érdemes az ilyen eszközökből, alapanyagokból tartalékba vinni, ugyanis mindig akad feledékeny résztvevő.)

Az anyagok beszerzését nem célszerű utolsó percre hagyni, mert nem lehet mindig mindent kapni. Szárított virágot sem lehet egy nap alatt készíteni... A foglalkozást vezetőnek kell átgondolnia és megterveznie, hogy időben hogy fut le a program, mikor mire lesz szüksége, hogyan tanít, kik és hogyan tudnak neki segíteni.

Végül jó néhány ötlet, amikből válogatni lehet: gyertyaöntés, képeslap készítés (sokféle technika van ezen belül), agyagozás, selyemfestés, boríték és levélpapír készítés, gyöngyfűzés, könyvjelző készítés, ígés lap készítés, linómetszés, árnykép készítés, origami, képkeret készítés, tészta-lánc fűzés, csuhéfonás ill. figurák készítése, kosárfonás, foltmunka (patchwork; pl. egy közös nagy kép, takaró), bőr ékszer készítése, batikolás, ablakdísz készítés, mobilé készítés (függesztett forgó-mozgó valami), montázs, plakát készítése, fafaragás, nemezelés, barátság-karkötő csomózás, bögre- tányérfestés, festés (témáról, zenére hangulatkép,...), báb

Programok

vagy babakészítés, kavicsragasztás, száraz növényekből kép, sárkánykészítés. Akinek ez a lista és a saját kézműves ötlettára nem elég, a könyvesboltokban, könyvtárakban bőven található

könyvet, folyóiratot (Burda, Praktika, Nők Lapja...) a témához. „Kreatív” sikerélményt kívánok minden vezetőnek és résztvevőnek!

Villő

Ha már mehetnénkünk van...

A legtöbb táborban mindig van legalább egy nap, amikor a csoport kirándulni megy. Az időpont általában jó előre bekerül a programtervbe és már csak a helyszínen szembesülnek a szervezők a kérdéssel: hova is menjünk, mit csináljunk?

STRANDOLÁS

Jó kikapcsolódás, sok fürdés és játék. Látszólag nincs sok feladat a szervezéssel. Ez igaz is ha zárt uszodába, vagy strandra megyünk, ahol minden átlátható és van úszómester. Indulás előtt a vezetőknek érdemes még egyszer végiggondolni az írott és íratlan szabályokat a test felmelegedéséről, a bányatúróról, a folyóvízről és még sokáig lehetne folytatni.

KIRÁNDULÁS

Egyre gyakrabban tapasztalom, hogy a kirándulás alkalmával a szervezők célja, hogy a csoport összekovácsolódjon. Ilyenkor kerülik a nagyobb, bonyolultabb túrát, a lényeg, hogy szép tájakon, széles utakon haladjanak. Érdemes a kijárt utakat választani, mert így az eltévedés veszélye is kisebb. Gyakori tapasztalat, hogy még az ismert erdei utak is tudnak évről-évre újabb meglepetést tartogatni. Ezért javasolt előre bejárni a kiválasztott túrát, elkerülve a kellemetlen kerülgetéseket, útkereséseket.

AKADÁLYVERSENY

Igaz nagy felkészültséget igényel, de a vetélkedő csoportokban segít egymás jobb megismerésében. Akadályversenyt általában szabadban, erdőben szervezünk, de nagyon izgalmas pálya készíthető zárt területen is. A szervezőkkel spórolhatunk, ha vakakadályokat készítünk, ahol a résztvevőknek maguknak kell a feladatot megoldani. Probléma lehet még az időigényesség, ami függ a csapatok számától.

KULTURÁLIS PROGRAM

Ritkán gondolunk rá, de néha a helyszínen adódik egy jó mozifilm, hangverseny, vagy vala-

mely résztvevő emlékezetet minket egy értékes történelmi emlékre, vagy növényzeti ritkaságra. A fiatalok nagy része keveset mozdul ki otthonról és nem járja az országot, érdemes tehát megragadni egy-egy lehetőséget. Általában nem tervezhetők ezek az események és kötött időben látogathatók, ami azt jelenti, hogy boríthatja a megtervezett programunkat. Ilyenkor a legjobb, ha a szervezők közösen egyeztetik a program megváltoztatását és egyetértésre törekcsenek.

SPORT

Sportprogramokat minden szabadidőben szervezhetünk, de kijelölhetünk egy sportdélutánt is. A legjobban a csapatversenyek és ezeken belül is a labdajátékok váltak be. Ezen túl, ha van rá igény és lehetőség, bármilyen sportágban lehet versenyt, bajnokságot szervezni. Csapatokat lehet szervezni, vagy alakulnak maguktól, majd kisebb segítséggel kialakul a mérkőzések, bajnokságok rendje.

A fenti néhány ötleten túl még nagyon sok programforma van (tábortűz, főzőverseny, stb) és alkalmazható arra, hogy megtörjük a táborunk menetét. Érdemes felkészülni arra, hogy az a „törés” megváltoztathatja a tábor teljes hangulatát, melyre gyorsan kell reagálni. Mindenkinek jó, ötletet, sok kreativitást kívánok, és talán ami még nagyon fontos, senki ne restelljen másokat megkérdezni tapasztalatairól.

M.T.

JÁTÉK

Hahó! A mostani két játékkal nemcsak egymáshoz kerülhetünk közelebb, hanem más népekhez is, ugyanis az első játék Hollandiából, a második pedig Görögországból származik. Mindkét játékot lehet szabadban is és zárt helyiségben is játszani. Vidám hangulatot, jó versengést kívánok: Zsó!

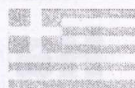
CSERÉPÜTÉS

Kategória: ügyességi játék
Játékosok: 8-10 fő
Hely: sík terület vagy zárt helyiség
Csapat: mindenki egyenként
Kellékek: virágcserep, bot, kendő, apró ajándékok, óra
Idő: kb. 3-5 perc játékosonként

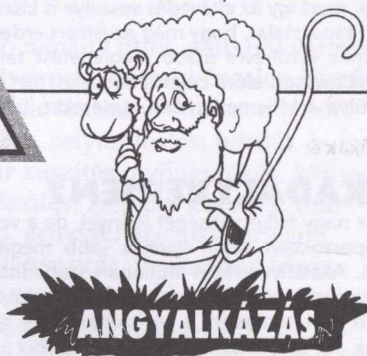
A terep egyik felében a földre kell tenni egy lefordított virágcserepet, amely alá apró ajándékot kell elhelyezni. A bekötött szemű játékos két-három méterre áll a csereppel szemben, és egy méteres hosszúságú bot van a kezében. Egy társa néhányszor jól megforgatja, hogy nehezebben tájékozódjon, azután a bekötött szemű játékos megpróbál az adott idő alatt a cserep felé közeledni, és azt bottal megütni. Ha nagyon rossz felé halad, a többiek szavakkal (pl. hideg-meleg módszerrel) segíthetnek neki a megfelelő irányt megtalálni. Ha eltalálja a cserepet, övé az ajándék. A játékosok korosztályától függően lehet nehezíteni vagy könnyíteni a játékot: lehet változtatni a távolságon, a megadott időn, vagy a cserep nagyságán.

DELTAJÁTÉK

Kategória: ügyességi játék
Játékosok: 5-10 fő
Hely: sík terep vagy zárt helyiség
Csapat: mindenki egyenként
Kellékek: sok dió (makk, mogyoró, apró kavics, stb.), esetleg kréta, szobában való játék esetén karton, filc...
Idő: 15 perc

A mellékelt ábrát fel kell rajzolni a szabadban a földre, a szobában pedig egy kartonra. Ezután mindenki kap 5-5 szem diót, amelyeket a játékosok kb. 3 méter távolságból úgy gurítanak el egymás után, hogy lehetőleg a megrajzolt ábrán álljanak meg. Annyi új diót kap a játékos, ahányat az eltalált mező száma mutat. Az első, legnagyobb területet egy diót ér, a második kettőt, a harmadik hármat. Az a dió, amelyik kigurul az ábrán túlra, elveszett – bekerül a közönsébe. A játékot lehet nehezíteni is: lehet a diókat féllábon állva, bekötött szemmel gurítani, stb.

A tábor elején mindenkinek a nevét felírjuk egy papírra, kalapba tesszük, és mindenki húz egyet. (Aki a saját nevét húzza, újra húzhat!) Mindenkinek a kihúzott papíron szereplő név tulajdonosa lesz a báránykája, akire neki, mint egy láthatatlan angyalkának figyelnie kell. Megajándékozhatja néha egy-egy aprósággal, csokival, verssel, ígével, néhány kedves szóval, vadvirággal, vagy rajzzal. Figyeljen a báránkjára, hogy ne legyen szomorú, esetleg ne vesszen el egy erdei túrán, és ne hagyja el a pulóverét. Jó, ha az angyalka személye a tábor végéig titokban marad, de nem ez a cél, hanem az, hogy a báránka jól érezze magát.

Kisantal Zsuzsa

Mindenható mennyei édes Atyánk!

Hálaadással tarozunk néked szeretetedért, amellyel napról napra szólítasz minket és megtartasz kegyelmedben.

Köszönjük neked, hogy Te adsz munkatársakat, igéd hirdetéséhez, és ehhez, a KIÉt is felhasználod. Köszönjük, hogy új csoportokkal gazdagítottál minket Kondoroson és Létavétesen. És köszönjük, hogy újból testvéri kapcsolatba kerülhetünk az Erdélyi Ifjúsági Keresztyén Egyesülettel.

Kérjük, hogy áldd, meg táboraink hétköznapjait, szolgálatát. Kérünk, hogy Te adj nekünk útmutatást, bölcsességet, hogy meg tudjuk szólítani a fiatalokat és a Te akaratod szerint hozzád vezetni. Kérjük, hogy a Vezess! is eszköz legyen a Te kezében. Áldd meg vezetőinket, munkatársainkat és könyörgünk azokért, akiket ránk bízál. Tégy minket alkalmas szolgálóidá! Fiadért, Jézus Krisztusért könyörgünk, hallgass meg minket!

Lapunk szerzői és munkatársai:

Bakay Péter / evangélikus lelkész, hittantanár / Békéscsaba
Bartha István / evangélikus lelkész / Nyíregyháza
Bogdányi Gábor / fizikus, rendszergazda / Budapest
Bolla Zsuzanna / evangélikus lelkész, újságíró / Budapest
Bölcsföldi András / református lelképásztor / Kecskemét
Demeterné Harmathy Zsófia / református hitoktató / Budapest
Denke Villó / személyi titkár / Budapest
Fodorné Ablonczy Margit / református lelképásztor / Kecskemét
Kisantal Zsuzsa / tanárnő / Káloz
Kisantal Tibor / tanár / Káloz
Koczor Györgyné / evangélikus lelkész / Pápa
Kovács Bálint / ny. református lelképásztor, KIE titkár / Budapest
Lupták György / evangélikus lelkész / Kiskőrös
Marton Tamás / KIE titkár / Budapest
Martonné Szalóky Eszter / gyógytornász / Pápa
Silló Melinda / projekt asszisztens / Budapest
Tóth L. Kristóf / református lelképásztor / Pátka

Grafikák és karikatúrák: Péntes Petra / tanuló / Káloz

OLVASD! HASZNÁLD! TERJESZD!

Várjuk, hogy olvasóink szerkesztőségünknek megküldjék olyan munkatársuk nevét, címét, akinek szívesen ajánlanák lapunkat.

Mi a következő számot ingyenesen, minden elkötelezettség nélkül megküldjük a címzettnek.

Korábbi előfizetőinknek az idej számokat ingyenesen küldjük, új előfizetőinknek a következő számmal csekket küldünk.

Vezess!

Keresztyén ifjúsági vezetők
módszertani lapja
2000. 1. szám

Kiadó:

Magyarországi
Keresztyén
Ifjúsági Egyesület
1085 Budapest,
Horánszky u. 26.
Tf./fax: (1) 267-05-87
www.kie.hu
E-mail: kie@kie.hu

Felelős kiadó:

Lupták György elnök

Főszerkesztő:

Marton Tamás

Szerkesztőség:

Bolla Zsuzsanna
Denke Villó
Gonda László
Kisantal Zsuzsa
Magassy Éva
Makkai Márta
Martonné Szalóky Eszter
Somogyi Péter
Szikora Mihály

Tipográfia:

Gutenberg

Oktatás és Kiadványszerkesztés
(kisantiék)

<http://gutenberg.naplopok.hu>
E-mail: gutenberg.naplopok.hu

„Ezért meghajtom térdemet az
Atya előtt, akiről nevét kapja
minden nemzetség mennyen és
földön: adja meg nektek
dicsőségének gazdagsága szerint,
hogy hatalmasan megerősödjék
bennetek a belső ember az ő Lelke
által; hogy a Krisztus lakjék
szívetekben a hit által, ... és így
megismerjétek Krisztusnak minden
ismeretet meghaladó szeretetét,
hogy teljességre jussatok, az Isten
mindent átfogó teljességéig.”